

Undervisningsminister Ulla Tørnæs' skriftlige svar til medlem af Folketinget Bjarne Laustsen (S) på spørgsmål af 7. januar 2005 (nr. S 1820)

” Vil ministeren fyldestgørende redegøre for, hvilke muligheder de unge har, når de har gennemgået et obligatorisk grundforløb, men ikke kan finde en praktikplads? ”

Svar:

Grundforløbet er den indledende skoleperiode i erhvervsuddannelserne, som under visse betingelser - normalt en indgået uddannelsesaftale - giver adgang til erhvervsuddannelsernes hovedforløb. Det fremgår af grundforløbsbeviset, hvilke hovedforløb det konkrete grundforløb giver adgang til. Hvis en elev ikke kan finde en praktikplads i et hovedforløb, som er omfattet af grundforløbsbeviset, skal erhvervsskolen vejlede eleven om andre uddannelsesmuligheder.

Hvis eleven vil have den sikkerhed, som er knyttet til uddannelsesgarantien, skal eleven være fleksibel i sit uddannelsesvalg. Det er ikke noget nyt, da det har været en grundlæggende betingelse for retten til skolepraktik siden denne ordnings etablering, jævnfør de såkaldte EMMA-kriterier. Det er heller ikke nyt, at ikke alle erhvervsuddannelser udbydes med skolepraktik.

Nyt er det imidlertid, at eleven kan benytte op til 10 uger i karensperioden efter grundforløbet til at kvalificere sig til hovedforløb med bedre mulighed for praktikplads.

Eleven kan eksempelvis vælge en af de 28 nye erhvervsuddannelser, der er etableret pr. 1. januar 2005. Blandt disse er 23 korte uddannelser. Tre af de nye korte uddannelser er skolebaserede, hvilket indebærer, at de ikke forudsætter, at man har en uddannelsesaftale. Vi har nu i alt 124 erhvervsuddannelser, hvoraf ca. 40 fortsat udbydes med skolepraktik. Hertil kommer, at eleven kan vælge et af de 15 nye trin, der er blevet etableret i de eksisterende erhvervsuddannelser. Eleven kan også vælge at søge praktik i udlandet eller - med mulighed for merit - at skifte til en landbrugs-, en social- og sundhedsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse.

Fra 1. januar er der fastsat adgangsbeholdning til skolepraktik i 8 uddannelser, hvor eleverne ikke som hidtil efter karensperioden og en positiv EMMA-vurdering kan indlede hovedforløbet i skolepraktik. Eleverne kan dog fortsat komme i skolepraktik i disse uddannelser, hvis de uforskyldt har mistet deres praktikplads, eller hvis de deltager i de etablerede forsøg med nye fleksible aftaler i form af korte uddannelsesaftaler eller flex-kombinationsaftaler, hvor skolepraktikken kan fungere som ”kit” mellem praktikperioder i en eller flere virksomheder.

Jeg finder det afgørende vigtigt, at ingen unge tabes på gulvet i den nødvendige omstillingsproces, men det er ikke muligt – og næppe heller hensigtsmæssigt – at alle unge har sikkerhed for at kunne gennemføre det allerhøjest prioriterede uddannelsesønske. Den sikkerhed kan som hidtil kun opnås, hvis man kan skaffe en praktikplads.

Ulla Tørnæs